

Generell välfärd motverkar fascism

I krisens Europa växer fattigdom och arbetslöshet. Frånvaron av hopp bland befolkningen, främst i Spanien och Grekland, ökar. Nationerna kämpar mot bankrutt. Femtio procent av ungdomarna är utan arbete och man börjar tala om en förlorad generation. Fattiga och medellösa drabbas hårdast, men även medelklassen berörs. Bostadsbubblor spricker, företag läggs ned och den offentliga sektorn bantas hårt eller säljs ut. Frågan är vad som händer i ett land som töms på både resurser och hopp?

Det kommer många oroande tecken från Grekland. Det fascistiska/nazistiska partiet Gyllene Gryning växer och förankrar sig alltmer, framförallt i utsatta områden. Människor som drabbas av brott vänder sig till Gyllene Gryning istället för till polisen. Organisationen sprider propaganda och delar ut matpaket – men bara till "riktiga greker". Det kommer också rapporter om våldsbrott mot invandrare, sönderslagna butiker och torgstånd där polisen vänder ryggen till.

Om en befolkning upplever sig övergiven av sin regering och statsapparat, skapas frustration och vilshenhet. Fascistiska organisationer får utrymme *och kan fylla en funktion*, i likhet med den som bygger upp alla typer av folkrörelser. Även brottssyndikat som maffiaorganisationer, MC gäng och andra subkulturer får utrymme.

I förlängningen kan detta bli ett hot mot stabilitet och demokrati. I Sverige har vi hittills varit förskonade från den typ av kris som drabbat Sydeuropa, men nu växer varsel, konkurser och uppsägningar även här. Sverigedemokraterna är nu Sveriges tredje största parti. Fler ungdomar än någonsin står

utanför arbetsmarknaden. Grupper ställs mot varandra – vi och dom.

Hur möter vi de utmaningar vi står inför? När vi började som unga socialarbetare var det självklart att ge stöd till de människor som hade det svårast i samhället. Idag är det inte lika självklart.

Lena Andersson, skribent och författare, har sagt att den största förändringen som skett i Sverige, har skett i människors huvuden, i synen på ansvar. Idag tar samhället inte längre ansvar för dem som är sjuka, har svårt att ta sig från ett missbruk eller en uppväxt i misshandel eller arbetslöshet. Ansvaret ligger på den drabbade. När människor enbart fokuseras på den egna livssituationen, finns inget motstånd mot försämringar i den generella välfärden och för dem som behöver samhällets stöd.

Vi efterlyser en socialpolitik som förmår hålla fast vid samhällets skyldighet att ge stöd och hjälp till utsatta grupper. Socialarbetare och andra inom välfärdssektorn måste stå upp för begrepp som solidaritet och jämlikhet. Vi måste kämpa mot den omfördelning av resurser som vi nu ser sker, från sjuka och fattiga till en välsituerad medelklass och riskbolag. Den kampen måste föras på arbetsplatser, i sociala och lokala nätverk och i folkrörelser.

Att värna den generella välfärden är att värna demokratin

Pantrarna

Gun-Lis Angsell, Carin Flemström, Barbro Levélius, Claudette Skilving, Barbro Hindberg

har alla verkat som socialarbetare, men också som samhällsdebattörer. Under vinjetten Panterbloggen kommer de att skriva och kommentera den föränderliga välfärden på socialpolitik.com

Välkommen med synpunkter på deras inlägg!